

[Johan Asmussen.]

med tommelfingeren, og sådan, at det straks stod klart for én, hvordan hele sammenhængen var. Jeg erkender, det er vanskeligt, men jeg vil næsten tro, det skulle kunne gøres.

Jeg må lige gøre en enkelt bemærkning til ændringsforslag nr. 11, som er kommet ind på foranledning, forstår jeg, af justitsministeriets lovkontor. Det er to bestemmelser, som i og for sig er meget praktiske, og umiddelbart ser de overordentlig velvalgte ud, men jeg er alligevel lidt betænkelig ved dem, og jeg vil henstille, at man giver sig lidt tid i de dage, der endnu er mellem anden og tredje behandling, til at overveje dem en lille smule.

I det første stykke af den nye paragraf er der tale om den tidligere ejers ret til at kræve regulering. Det fastslås, at en sådan ret har han ikke. Det er vistnok rigtigt at fastslå det, så der ikke kan blive nogen som helst tvivl om det; men jeg vil gerne henstille, at det overvejes, om man efter ordene „medmindre andet er udtrykkeligt aftalt“ måske burde sætte ind: „eller må anses som forudsat.“

Jeg er lidt betænkelig ved, at man afskærer domstolene fra enhver mulighed for at tage individuelle hensyn, hvor der i et konkret tilfælde af særlig karakter kunne være grund til det.

Andet stykke drejer sig om situationen fra købers side. Det fastslås, at den ret til regulering, som køber kan have efter lovens § 64, bortfalder

„i alle tilfælde, hvor der ikke inden nærværende lovs ikrafttræden er faldet endelig dom“.

Der er to problemer i den bestemmelse, dels lovens ikrafttræden, dels ordene „endelig dom“. Lovens ikrafttræden må vel på det punkt være straks. Det er jo en noget indviklet ikrafttrædelsesparagraf, men så vidt jeg forstår den, må det, der her tages sigte på, være noget af det, der træder i kraft straks, det vil sige den dag, loven kommer i Lovtidende, og det bliver, om alt

går efter planen, i løbet af forholdsvis få dage. Men det vil igen sige, at f. eks. alle de besværligheder, som man nu i årevis har kæmpet med med hensyn til optagelse i slutsedler og skøder af grundstignings-skylden, bortfalder på et tidspunkt, som man ikke kender i øjeblikket. Der er jo ingen, der ved, hvornår Lovtidende kommer, og hvad dag man altså skal og kan holde op med at optage grundstigningsskylden i skøderne.

Jeg henstiller til overvejelse, om man ikke af praktiske grunde skulle sætte ikrafttrædelsestidspunktet for den bestemmelse ind under de andre — der er et par enkelte andre, som træder i kraft den 1. januar 1965 — så kunne befolkningen, ejendoms-mæglere, advokater o. s. v., få tid til at få fuldstændig klarhed over, at den 31. december i år er det sidste dag, de gamle regler gælder.

I forbindelse med denne bestemmelse er der også problemet om endelig dom. Jeg gør opmærksom på, at der kan dukke mærkelige tilfælde op, hvor der er faldet dom, men hvor ankefristen ikke er udløbet, og hvor der alligevel efter tvangsfuldbyrdesfristen er foretaget tvangsfuldbyrdelse, hvor altså køber har fået dom, han har gjort udlæg, han har måske fået pengene i lommen og måske brugt dem, men ankefristen er endnu ikke udløbet, og så er der altså ikke nogen endelig dom. Der kan opstå tvivlsomme og ubehagelige situationer, og måske skulle man føje ind ved siden af „endelig dom“: „eller hvis tvangsfuldbyrdelse forinden er sket“. Jeg henstiller dette til overvejelse. Jeg siger ikke, at sådan bør det gøres, for det er meget vanskeligt at se igennem.

Med disse ord kan jeg tilsige de uafhængiges medvirken til gennemførelsen af lovforslaget med de ændringer, som den højtærede finansminister har foreslået.

Holger Eriksen: Ved denne lejlighed, hvor der i hvert fald foreløbig kastes 3 skovfulde jord på tanken om grundstigningsskyld, vil